

Vliegparadijs in opkomst

Albanië

Tekst: Erwin Voogt

Foto's: Erwin Voogt en Martijn Geurts

Ik ga een lang weekend naar Albanië, vertelt een vriendin. Een lang weekend naar Albanië?, reageer ik verbaasd. Niet dat Albanië zo gek is. Want van een bezoek tien jaar geleden weet ik dat het een prachtig en bijzonder land is. Maar dat je er makkelijk en snel kunt komen verrast me. 'Transavia' blijkt het toverwoord. Sinds dit jaar vliegt de maatschappij drie keer per week rechtstreeks op de hoofdstad Tirana. Ik ga meteen op zoek naar informatie over vliegsteppen. Dit zou wel eens een perfect idee voor een korte vliegtrip kunnen zijn! Dat blijkt.

Op internet hoef ik niet ver te zoeken naar vlieg informatie over Albanië. Zo is juist dit voorjaar het 9e FAI wereldkampioenschap precisielanden gehouden in de zuidelijke kuststad Vlorë. Vlakbij Vlorë zijn diverse aantrekkelijke startplekken langs de kust met forse hoogteverschillen tot wel 1380 meter. In het binnenland zijn er bij Gjirokaster, Ohrid en Elbasan startplekken met een meer alpine karakter. Omdat de meest toegankelijke plekken bij de kust liggen, tip ik Martijn Geurts van Paraworks, dat zich richt op actieve soar- en kustvakanties. Daar past dit helemaal bij.

Zomers Pinksteren

De vrijdag voor Pinksteren arriveert de groep in Vlorë, na een vlucht van 3 uur en een taxirit Tirana-Vlorë van 2 uur. Het is volop zomer in Vlorë met temperaturen van tegen de 30°C. Ondanks de temperatuur wordt er keihard gewerkt in Vlorë: een compleet nieuwe boulevard moet komende maand worden opgeleverd. Het is duidelijk dat vanaf deze zomer Albanië als toeristenparadijs op de kaart gezet gaat worden.

's Middags maken we onze eerste vluchtjes vanaf Shashica, de startplek op 680m boven Vlorë. De landing is uiteraard op het strand, vlakbij ons hotel. De weg naar de start is nog typisch Albanees: het asfalt maakt snel plaats voor een hobbelig grindpad, net te doen met onze huurauto's. De zeewind laat het wat afweten, net als thermiek. Door

het stabiele zomerse weer is er nauwelijks temperatuurverschil in de lucht. Maar het hoogteverschil en het prachtige uitzicht maken ook een verlengde glijvlucht tot een feestje.

De volgende dag gaan we naar Gjirokaster, een bergstadje dat rechtsstreeks uit een Harry Potter boek lijkt te komen. Na een bezoek aan het prachtige stadje zelf, rijden we naar de fraaie vliegplek vlakbij. Deze plek heeft de potentie voor hoge alpine vluchten. Dan moet de wind uiteraard wel meewerken. Deze week zou alleen vandaag een kans bieden, maar het geluk laat het afweten. Ook bij zonsondergang is de wind nog steeds te hard en vanuit de verkeerde richting.

Eerste Pinksterdag rijden we naar Llogara, een uurtje ten zuiden van Vlorë. De kustweg er naar toe biedt geweldige uitzichten. De 900m start van Llogara is gelegen op een panoramapunt van de kustweg. Llogara kan gaan concurreren met Öludeniz: je start op 900m, vliegt al snel boven water en landt op het strand. Vervolgens ben je via de weg in tien minuten weer boven. Ideaal voor training!

Vanaf de weg gaat er ook een grindpad naar de bergtop op 1380m. Dit kan alleen gereden worden met een terreinauto en die hebben we niet. Maar het is een mooie wandeling van circa een uur en we maken er een hike & fly van terwijl de zon langzaam in de zee zakt.

Landing ingepikt

Later in de week vervolgen we de kustweg naar het zuiden. Het idee van vliegen in het zuiden te combineren met een bezoek aan de Grieks/Romeinse stad Butrint blijkt te ambitieus: de kustweg is prachtig, maar de 150 km van Vlorë naar Butrint kost al gauw 4 uur enkele reis. We houden het dus bij vliegen vanaf Shendeli, een startplek op 750m met een landing in een baai uit de bounty reclame.

Wederom is de weg naar de top enkel geschikt voor een terreinauto. Ik loop vast naar de top terwijl Martijn voor de groep in het dorp een 4WD auto regelt. De auto is nog onderweg wanneer ik boven ben. Het ziet er mooi uit en de wind is nog goed. Op de landing stuit Martijn echter op een probleem: de Bounty baai is ontdekt en opgekocht door een projectontwikkelaar! De bewakers maken duidelijk dat het serieus is en we voor de landing moeten uitwijken naar een baaitje verderop. Die is ook heel mooi, maar vandaar terug naar de weg is minstens een half uur lopen door een bos.

Brandstof op

Als de auto met de groep eindelijk boven is, is de wind stevig aangetrokken. We kunnen wachten tot wind gaat liggen in de avond, maar dan zouden we na de landing waarschijnlijk in het donker door het bos moeten lopen. Niet aantrekkelijk,

zeker niet met de kwaliteit van de Albanese wandelpaden.

We besluiten daarom terug te gaan. Ik loop naar beneden, want met vijf man plus een hond (van de chauffeur) in de gammele auto is erg krap. Wanneer ik beneden ben komt er een noodkreet over de radio: de auto is ermee gestopt, waarschijnlijk omdat de brandstof op is. De Albanese chauffeur

lijkt geen idee te hebben hoe hij dit moet oplossen. Ik voel 'm al aankomen... "Zeg Erwin, jij hebt verstand van terreinauto's... kun je..." En dus loop ik nog maar eens de berg op. Met handen en voeten leg ik de Albanees uit dat we de auto in '2-laag' naar beneden laten rollen en de korte stukjes bergop gebruik maken van de startmotor in '1-laag'. Een half uur later staat de auto beneden en

springt de chauffeur van blijdschap bijna in m'n armen.

De laatste dag maken we nog een paar vluchten vanaf Shashica. Ideaal zo'n vliegplek naast het hotel. Want zo kunnen we de dag van vertrek nog volledig benutten. 's Avonds in het vliegtuig realiseren we ons hoe charmant Albanië nu is en hoe comfortabel het gaat worden.

Informatie

Albanië is een klein bergachtig land aan de Adriatische Zee. Het is geen Slavisch land en het heeft qua taal en cultuur meer weg van Griekenland en Italië. De ontwikkeling lijkt pas recent op gang te zijn gekomen. Met name de secundaire wegen zijn nog erg slecht, maar er wordt nu hard gewerkt aan verbetering.

Eten en verblijf is goedkoop in Albanië. Het kraanwater kun je drinken. Transavia vliegt op maandag, woensdag en vrijdag tussen Amsterdam en Tirana. De meeste vliegplekken en bezienswaardigheden zijn in de zuidelijke helft van het land.

De vliegplekken zijn eenvoudig te vinden via paraglidingmap.com. De coördinaten, hoogte en startrichting die daarop gegeven worden zijn correct en nauwkeurig.

De enige plek die niet meer klopt is de landing bij Shendili, zoals in het verhaal beschreven wordt. Ook moet je er rekening mee houden dat de locaties op de bergtoppen enkel met een terreinauto te bereiken zijn, al kost naar boven lopen vanaf de asfaltweg hooguit een uur.

Shashica bij Vlorë, Llogara en Cayub bij Gjirokaster zijn prima met een gewone auto te bereiken.

